ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ν. Χ. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ
Γραφεῖα: Ὁδὸς Φιλελλήνων 8
Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πάπου 5
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διευθύνσεως 30-269, συνταξεως, λογιστ. 30-268, τυπογραφείου 25-861.

Ο ΤΥΠΟΣ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΕΜΠΤΗ
31
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940
ΕΤΟΣ 6ον. ΑΡΙΘ. 2126. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. ΔΥΟ
— Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. —

Ἡ δ' ἡμέρα τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου

Παραμένει ἄκαμπτος ἡ ἑλληνικὴ ἀντίστασις

Ο ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ

Ἡ Ἰταλία τοῦ Μπενίτο Μουσσολίνι εἶνε θέατρον. Λόγοι μεγάλοι, στολαί, χιτῶνες, πτερά. Καὶ ἐμβλήματα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν πιστεύει κανείς. Καὶ ὅλοσυρότητες, καὶ παραστατικαὶ χειρονομίαι, καὶ τεχνάσματα. Πίσω δὲ ἀπὸ τὰ παρασκήνια παίζεται ἀμίλητον τὸ δρᾶμα τοῦ δυστυχισμένου ἰταλικοῦ λαοῦ.

Ἐνομίζαμεν λοιπὸν ὅτι οἱ τολμηροὶ σκηνοθέται τῆς Ρώμης θὰ ἐσκηνοθέτουν εὐφυέστερον τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐπιθέσεώς των κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ ἐδιαβάσατε τὸ τελεσίγραφον; Τὸ ἐδιαβάσατε;!.

Δὲν ὑπάρχει πτωχότερον καὶ ἀνοητότερον χαρτί. Καὶ δὲν ὑπάρχει πλουσιώτερον — εἰς ἀναίδειαν.

Κατὰ τὴν ἐξέλιξιν, λέγει, τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποίου μετέχει καὶ ἡ Ἰταλία, ἀφήναμεν τὸν ἀγγλικὸν στόλον νὰ τριγυρίζῃ εἰς τὰ νερά μας. Θὰ ἐδικαιούμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι εἰς τὰ ἴδικά των νερὰ τριγυρίζει ὁ ἀγγλικὸς στόλος ὅταν κυνηγᾷ τὰ πολεμικά των ἢ τὰ περιμένει ματαίως νὰ «ξεμυτίσουν».

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ συζητήσωμεν τὰς διασκεδαστικὰς αἰτιάσεις τοῦ τελεσιγράφου.

Ἐκτὸς τοῦ στόλου, λέγει τὸ τελεσίγραφον, ἡ Ἑλλὰς ἄφηνε νὰ ὀργανώνῃ ἡ Ἀγγλία εἰς τὰ ἑλληνικὰ νησιὰ κατασκοπεῖον ἐναντίον τῆς Ἰταλίας. Εἶχε συνεννοηθῆ ἐπίσης μυστικὰ ἡ Ἑλλὰς μὲ τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἐγκατασταθοῦν ἀγγλικὰ ἀεροδρόμια εἰς τὰ ἐδάφη μας. Ἐπὶ πλέον ἐτρομοκρατοῦσεν, ἡ Ἑλλάς, τοὺς ἐν τῷ νομῷ Θεσπρωτίας Ἀλβανούς. Αὐτὸ ἰδίως, δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸ ἀνεχθῇ ἡ τρυφερὰ καρδία τοῦ κ. Μουσσολίνι. Εἰς τὸ τέλος μάλιστα συνέβη κάτι τρομερόν: Ἡ στοργικὴ μήτηρ τῶν Ἀλβανῶν, Ἰταλία, ἔμαθεν ὅτι δύο ἄγνωστοι ἐφόνευσαν πρὸ μηνῶν ἐντὸς τοῦ ἀλβανικοῦ ἐδάφους τὸν «ἐθνικὸν ἥρωα» Χότζαν — τὸν διαβόητον ἐκεῖνον λῃστήν, ὁ ὁποῖος εἶχε σκοτώσει εἰς τὴν πραγματικότητα τὴν μητέρα του καὶ τὸν πατέρα του. Τότε πλέον ἡ Ἰταλία δὲν ἐκρατήθη: Ἐπέδωκεν εἰς τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν τὸ τελεσίγραφόν της τὴν 3ην πρωΐνήν.

Τὰ περισσότερα ἐγκλήματα γίνονται τὴν νύκτα. Καὶ ἡ δολοφονία τοῦ Ματεότι, τοῦ ὁποίου τὸ αἷμα βοᾷ ἀκόμη εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Ρώμης, καὶ ὅλαι σχεδὸν αἱ δολοφονίαι τοῦ φασισμοῦ, ἐγίνοντο νομίζομεν τὴν νύκτα.

Τί ἐζήτει ὅμως μὲ τὸ τελεσίγραφόν της ἡ Ἰταλία; Ὀλίγα πράγματα: «Νὰ καταλάβῃ ὡρισμένα στρατηγικὰ σημεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους». Ἄλλωστε δὲν θὰ τὰ ἐκράτει διὰ παντός. Τὰ ἤθελε μόνον «διὰ τὸ διάστημα τῆς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ρήξεως», ἀμέσως δ' ἔπειτα θὰ μᾶς τὰ ἐπέστρεφεν. Ἐπ' αὐτοῦ εἴχαμεν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ κ. Μουσσολίνι. Ὁ λόγος του εἶνε συμβόλαιον.

Ποῖα ὅμως θὰ ἦσαν τὰ ἐδάφη αὐτά; Ὅσα καὶ ὅπως ἤθελεν ἡ Ἰταλία (μᾶλλον δὲ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς). Αὐτὸ ἀπήντησεν ὁ πρεσβευτὴς μὲ τὸ τελεσίγραφον, ὅταν τὸν ἠρώτησε σχετικῶς ὁ πρωθυπουργός.

Πρὸς τοῦτο «ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις — λέγει τὸ τελεσίγραφον — ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὅπως δώσῃ ἀμέσως εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς ἵνα ἡ κατοχὴ αὕτη δυνηθῇ νὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ εἰρηνικὸν τρόπον». Νὰ ἔλθουν δηλαδὴ αἱ λεγεῶνες τοῦ κ. Μουσσολίνι, νὰ καταλάβουν τὸν τόπον μας, χωρὶς νὰ ἀνοίξῃ μύτη.

Ὑπάρχουν θετικώταται ἐνδείξεις, πείθουσαι ὅτι ἡ Ἰταλία ἄλλα ἐπερίμενεν: Ἦτο σχεδὸν βεβαία ὅτι ὅλα τὰ ποὺ ἐλέγαμεν περὶ πολέμου καὶ περὶ ἀντιστάσεως μέχρις ἐσχάτων, ἦσαν λόγια, ὅπως ἐκεῖνα ποὺ συνηθίζονται εἰς τὴν φασιστικὴν Ρώμην. Μόλις μᾶς ἐπεδίδετο τὸ τελεσίγραφον — ἐπίστευεν ἡ Ἰταλία — θὰ παρεδιδόμεθα. Ἐὰν πάλιν, ἓν ἐπὶ τοῖς χιλίοις, δὲν παρεδιδόμεθα, ἡ κατάληψις τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο ζήτημα ὀλίγων ἡμερῶν.

Τὸ θλιβερώτατον φαινόμενον ποὺ παρουσίασαν μερικαὶ χῶραι, ἀνάξιαι τῆς ἐλευθερίας των, παραδοθεῖσαι χωρὶς νὰ τολμήσουν νὰ ἀντιστοῦν, αὐτὸ εἶχεν ἐνθαρρύνει τὴν Ρώμην. Ἐσκέφθη: Πόσα κράτη εἰς τὴν Εὐρώπην παρεδόθησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; Καὶ πόσα, μὴ παραδοθέντα, ἐσαρώθησαν ἐντὸς ἡμερῶν;

Τὰ ἀνελογίσθη, καὶ τὰ ἐμέτρησεν... «Ἐνθαρρυντικὸς» ἀριθμός. Θὰ παραδοθῇ καὶ ἡ Ἑλλάς.

Εἶνε ἀνυπολόγιστον τὸ πλῆγμα, ποὺ κατήνεγκαν κατὰ τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπάρξεως τῶν λαῶν, τὰ κράτη αὐτά, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ μὴ χύσουν αἷμα, διὰ νὰ μὴ καταστραφοῦν τὰ ἐργοστάσιά των, διὰ νὰ μὴ χαλάσουν αἱ φυτεῖαι, ἐσκέφθησαν ὅτι ἔπρεπε νὰ παραδοθοῦν καὶ νὰ ἀτιμασθοῦν!

Εὑρέθη εὐτυχῶς ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ σώσῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κόσμου. Ὅπως εἶπε κατὰ τὴν χθεσβραδυνὴν λαμπρὰν ὁμιλίαν του καὶ ὁ κ. Νικολούδης, δὲν ἐπροτιμήσαμεν ἡμεῖς τὴν ὑποδούλωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, «ἔναντι τοῦ ξηροῦ ἄρτου μιᾶς ἀτίμου εἰρήνης». Μὲ θλῖψιν ἐγκατελείψαμεν τὸ ἔργον μας. Μὲ θλῖψιν ἐγκατελείψαμεν τὴν εἰρήνην. Καὶ ἐδέχθημεν τὸν πόλεμον.

Δὲν εἶνε περιαυτολογία, εἶνε πραγματικότης: Ὅλος ὁ κόσμος ἔχει καταπλαγῆ, διὰ τοῦτο, ὁ δὲ πολεμιστής, ὁ ὁποῖος εἶχε μείνει μόνος, αἰσθάνεται εὐγνωμοσύνην καὶ θαυμασμὸν πρὸς ἡμᾶς.

Δίπλα του ἔχουν καταπέσει συμπολεμισταὶ κολοσσοί. Γύρω του, κατάκεινται, θύματα τοῦ πολέμου, τόσα καὶ τόσα κράτη μικρά. Καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πτήσσουν. Ὅταν λοιπὸν εἰς αὐτὴν τὴν στιγμήν, ὄχι κατὰ τὴν στιγμὴν ποὺ ὁ ζυγὸς κλείνει καταφανῶς πρὸς τὴν νίκην, προσέρχεται ἕνας νέος πολεμιστής, καὶ μάλιστα ἕνας πολεμιστὴς μικρός, τὸ φαινόμενον εἶνε τέτοιο, ὥστε νὰ σταματᾷ τὴν ἀναπνοὴν τῶν λαῶν. Τὸ ἄφθαστον θάρρος τοῦ νέου πολεμιστοῦ ἀνακόπτει τὸν παγκόσμιον πανικόν.

Πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἐτάχθη, ὁ μικρὸς τὸ δέμας μαχητής, προσθέτει ἐνίσχυσιν περισσοτέραν παρὰ ἂν εἰσήρχοντο εἰς τὸν πόλεμον πολλαὶ μεγάλαι δυνάμεις μαζί. Εἰς ἐπίμετρον ἄλλωστε τὸ ὄνομά του δίδει αἴγλην καὶ συγκινεῖ τὴν ὑφήλιον ὅσῳ ἄλλο ὄνομα κανέν.

Διότι ὁ νέος πολεμιστὴς λέγεται Ἑλλάς.

Τί θὰ κάμῃ τώρα ἡ Ἑλλὰς εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον;

Τί θὰ κάμῃ;... Ἰδού:

Εἰς τὰ πρὸς Ἀλβανίαν σύνορά μας εἴχαμεν ἕως τώρα τὸν στρατὸν τῆς προκαλύψεως. Ὄχι διότι δὲν ἐπεριμέναμεν τὴν ἐπίθεσιν. Τὴν ἐπεριμέναμεν, ἰδίως ἀπὸ τὸν περασμένον Αὔγουστον, ὅταν ἤρχισε τὸ μυθιστόρημα περὶ ἑλληνικῶν ὠμοτήτων ἐναντίον τῶν Ἀλβανῶν — καὶ ὅταν ὁ ἄτιμος ἐδολοφόνησε τὴν «Ἕλλην». Τὴν ἐπεριμέναμεν, τὴν ἐπίθεσιν τῶν Ἰταλῶν. Καὶ ἐτακτοποιήσαμεν τὰ πάντα πρὸς ὑποδοχήν των. Ἀλλὰ δὲν ἠθέλαμεν νὰ δώσωμεν ἀφορμήν, καὶ πρὸ πάντων δὲν ἠθέλαμεν νὰ κουράσωμεν τὸν λαὸν μὲ μίαν ἀπόλεμον ἐπιστράτευσιν, τίς οἶδε πόσου καιροῦ.

Εἶνε στρατιωτικῶς καὶ μαθηματικῶς βέβαιον, ὅτι ὁ στρατὸς αὐτὸς θὰ κρατήσῃ τὴν γραμμήν μας. Οἱ Ἰταλοὶ δὲν θὰ περάσουν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐδῶ — 4η ἡμέρα τῆς ἐπιστρατεύσεως — ἑτοιμάζεται γοργῶς ὁ στρατὸς ποὺ θὰ εὑρίσκεται μετ' ὀλίγον ὅπου πρέπει.

Τότε θὰ ἀρχίσῃ ὁ ἑλληνικὸς πόλεμος. Διότι εἰς τὰς πεντέμισῃ τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας ἤρχισεν ὁ ἰταλικὸς πόλεμος.

Εἶνε μαθηματικῶς βέβαιον καὶ τὸ ποῦ θὰ καταλήξῃ τελικῶς ὁ ἑλληνικὸς πόλεμος. Τὸ ἐμελέτησαν καὶ τὸ γνωρίζουν ἀκλονήτως διάνοιαι στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαί, αἱ ὁποῖαι «τὸ δίδουν γραμμένο» εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Περιμένετε, καὶ θὰ τὸ ἴδητε ἐν τοῖς πράγμασι, τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀρκεῖ νὰ ἔχετε ὑπομονήν, διότι ὁ πόλεμος δὲν εἶνε ὑπόθεσις ἡμερῶν.

Ἀλλὰ δὲν εἴπαμεν ἀκόμη ποῖον εἶνε τὸ μαθηματικῶς προδιαγεγραμμένον ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου. Νά το λοιπόν: Ἁπλούστατα, εἶνε ὅτι θὰ νικήσωμεν τοὺς Ἰταλούς.

Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς κρατεῖ σταθερῶς τὰς θέσεις του ἀνακόψας τὰς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ

Αἱ ἀεροπορικαὶ ἐπιδρομαὶ κατὰ τῶν Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου

Ὁ ἐπαναστατικὸς ἀναβρασμὸς εἰς τὴν Ἀλβανίαν μαίνεται

ΒΕΡΝΗ, 31 Ὀκτωβρίου. (Ἰδ. ὑπηρ. τοῦ «Τύπου»). — Αἱ ἐκ διαφόρων πηγῶν λαμβανόμεναι πληροφορίαι ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν ἑλληνοαλβανικὴν μεθόριον ἐμφανίζουν ὡς ἀξιοθαύμαστον καὶ ἄκαμπτον τὴν ἑλληνικὴν ἀντίστασιν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ βρεττανικῶν δυνάμεων στρατηγὸς Γουέϊβελ.

Αἱ ἐκ Βελιγραδίου πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ὅλαι αἱ ἰταλικαὶ ἀπόπειραι ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα κρατοῦν σταθερῶς τὰς θέσεις των.

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ γενικοῦ στρατηγείου ἐξεδόθη τὴν νύκτα τὸ κάτωθι ὑπ' ἀριθμὸν 4 ἀνακοινωθέν:

«Ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἠπείρου ἡμέτεραι δυνάμεις μετὰ ἐλαφρὰν ἀναδίπλωσιν προκεχωρημένων τμημάτων των, συμφώνως προδιαγεγραμμένῳ σχεδίῳ, ἐτήρησαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου τὰς θέσεις των, ἀνακόψασαι διὰ τοῦ πυρός των κινήσεις διαφόρων ἐχθρικῶν φαλάγγων. Ἐπὶ τοῦ λοιποῦ μετώπου ἐπεκράτησε σχετικὴ ἠρεμία. Μετὰ τοῦ ἐχθροῦ συμπράττουσι καὶ ὁμάδες ἀτάκτων. Ἐχθρικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισεν ἀδιακρίτως πάλιν Πατρῶν καὶ ἐπολυβόλησε κατοίκους. Οἰκίαι τινὲς κατέρρευσαν. Ἐβομβαρδίσθησαν ἐπίσης τὸ Ῥίον ὡς καὶ ἡ Ναύπακτος, εἰς τὴν ὁποίαν οὐδὲν στρατιωτικὸν τμῆμα εὑρίσκεται. Εἷς νεκρός, πέντε τραυματίαι. Κατεστράφη ἓν σχολεῖον εἰς Ναύπακτον. Ἓν τῶν ἡμετέρων ἀεροπλάνων ἐκ τῶν ἐμπλακέντων εἰς ἀγῶνα μετὰ καταδιωκτικῶν ἰταλικῶν ἄνωθεν ἀλβανικοῦ ἐδάφους δὲν ἐπανῆλθεν εἰς βάσιν του».

(Ἐκ τοῦ γενικοῦ στρατηγείου)

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

Ἐκ τοῦ ὑφυπουργείου τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἀνακοινοῦται: «Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ Πατρῶν ἀναφέρουν, ὅτι ἐξηκολούθησαν καὶ σήμερον αἱ ἀεροπορικαὶ ἐπιδρομαὶ τῶν Ἰταλῶν κατὰ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ τῆς πόλεως Πατρῶν. Ἐκ τῶν σημερινῶν δύο ἐπιδρομῶν, ἐξ ὧν ἡ δευτέρα ἐγένετο δι' ἑπτὰ ἀεροπλάνων, ὑπέστησαν ζημίας μερικαὶ οἰκίαι καὶ ἐτραυματίσθη εἷς γέρων. Τὸ σύνολον τῶν ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς πρώτης ἡμέρας θυμάτων ἀνέρχεται εἰς 100 νεκροὺς καὶ 250 τραυματίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλὰ παιδία καὶ γυναῖκες. Ὁμοίως κατ' ἀναφορὰν τῆς ὑποδιοικήσεως χωροφυλακῆς Ναυπάκτου, σήμερον σμῆνος τριῶν ἰταλικῶν ἀεροπλάνων ἔρριψεν εἰς τὸ ἀνατολικὸν σημεῖον τῆς πόλεως 3 βόμβας. Ἐφονεύθη μία γυνὴ καὶ ἐτραυματίσθησαν ἕτερα ἑπτὰ ἄτομα ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ. Τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Ἀφροδίτη καὶ μία παρακειμένη οἰκία κατέρρευσαν».

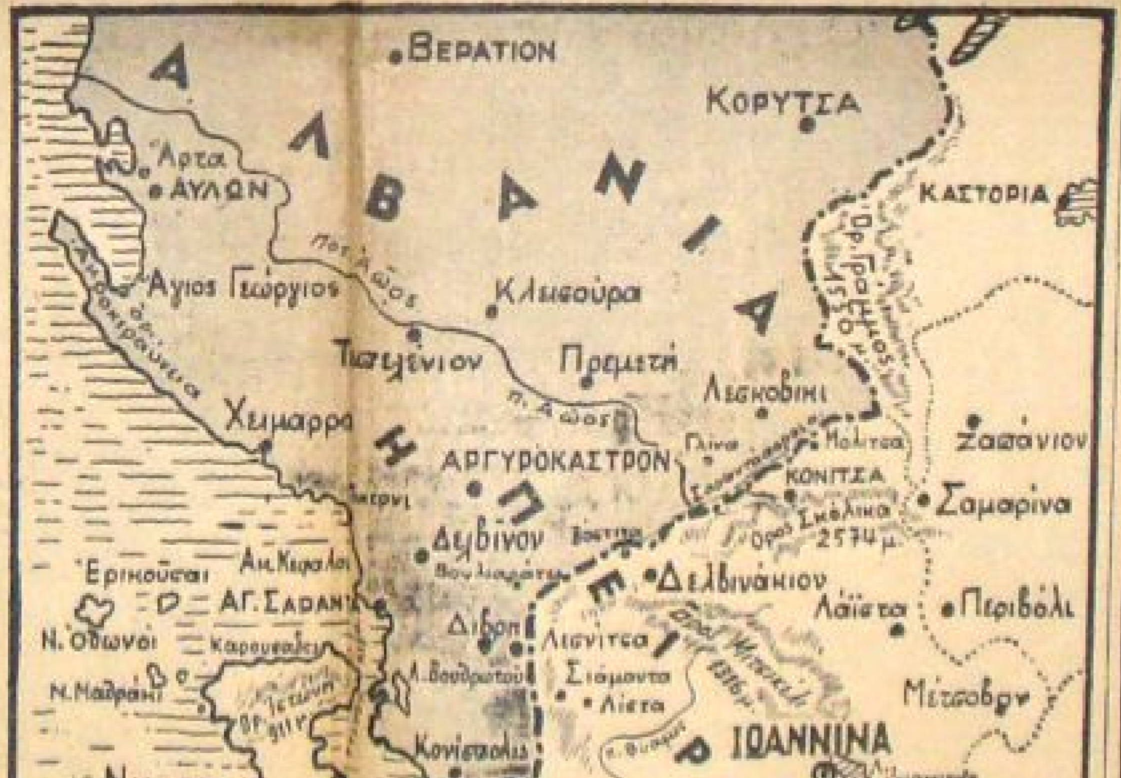

Χάρτης τῶν ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων, ὅπου διεξάγονται αἱ ἐπιχειρήσεις.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

ΖΥΡΙΧΗ, 31 Ὀκτωβρίου. (Ἰδ. ὑπηρ. τοῦ «Τύπου»). — Ἐλήφθησαν σήμερον νεώτεραι πληροφορίαι ἐκ Βελιγραδίου περὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀναβρασμοῦ εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Αἱ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν

πόδουλον τῶν Ἰταλῶν μικρὰν χώραν, μαίνεται.

Ἰδιαιτέρως τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα προσέλαβε τεραστίαν ἔκτασιν εἰς τὴν νότιον Ἀλβανίαν. Οἱ ἐπαναστάται, τῶν ὁποίων τὴν ὀργάνωσιν δὲν ἠδυνήθη νὰ προΐδῃ οὔτε νὰ προλάβῃ ἡ ἰταλικὴ διοίκησις ἔδρασαν χθὲς εἰς ὡρισμένας περιοχὰς τῆς νοτίου Ἀλβανίας ἐν συνεργασίᾳ μὲ Ἀλβανοὺς χωροφύλακας, οἱ ὁποῖοι συνηνώθησαν μετ' αὐτῶν.

Μεγάλη ὁμὰς ἐπαναστατῶν διέρρηξε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς μίαν ἀποθήκην ὅπλων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κόστα καὶ διήρπασε τὰ ἐντὸς αὐτῆς φυλασσόμενα ὅπλα, ἀφοῦ ἐφόνευσε τοὺς Ἰταλοὺς φρουρούς.

Οἱ ἐπαναστάται καὶ οἱ κληθέντες ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ μὴ προσελθόντες ἔφεδροι, προέβησαν εἰς τὴν διανομὴν τῶν διαρπαγέντων ὅπλων εἰς τὸν πληθυσμόν, ὁ ὁποῖος, ἀνακτήσας τὸ ἠθικόν του, ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι εὗρε μίαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἀποτινάξῃ τὸν ἰταλικὸν ζυγόν.

Εἰς ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν Ἀλβανίαν ἐσημειώθησαν πολλαὶ πράξεις ἀνυπακοῆς καὶ ἀντιστάσεως εἰς τὰς ἰταλικὰς ἀρχάς. Στρατιωτικὰ κτίρια καὶ ἀποθῆκαι ἐπυρπολήθησαν καὶ ἡ ἐξόντωσις τῶν ἰταλικῶν ἀποσπασμάτων, ἅτινα ἔχουν ἐξέλθει πρὸς καταδίωξιν τῶν ἐπαναστατῶν, διεξάγεται συστηματικῶς καὶ ἀπηνῶς.

Ἡ Ἰταλικὴ διοίκησις ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν, δὲν εἶναι εὔκολον δὲ νὰ προΐδῃ τις τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων.

Οἱ ἔφεδροί μας μὲ πλήρη ἐξάρτυσιν καὶ μὲ χαρούμενα [illegible] διέρχονται διὰ τῶν ὁδῶν.

Ὁ ὑφυπουργὸς τύπου κ. Θ. Νικολούδης, τοῦ ὁποίου ὁ ἐμπνευσμένος χθεσινὸς ἀπὸ ραδιοφώνου λόγος προεκάλεσε βαθυτάτην συγκίνησιν παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ.

ΕΝΩ ΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ...

Η ΕΠΙΚΗ ΕΛΛΑΣ ΑΝΑΖΗ

ΤΑ «ΦΥΛΑΧΤΑ» ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ ΚΑΙ ΟΡΚΟΙ ΜΕ ΣΠΟΝΔΗΝ ΑΙΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΥ.- ΟΓΔΟΗΝΤΑ ΕΦΕΔΡΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΕΓΗΝ ΕΝΟΣ ΟΧΗΜΑΤΟΣ. - Η ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

ΜΕΡΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

Ἡ Ἑλλὰς ἐπιστρατεύεται καὶ κινητοποιεῖται. Ἀλλὰ μὲ πόσον ἐνθουσιασμόν! Μὲ ποίαν προθυμίαν! Μὲ τί ἐκδηλώσεις!..

Ἀπὸ τοὺς στρατευομένους ἐφέδρους δὲν θέλει νὰ ὑστερήσῃ κανείς. Αἱ ἁμαξοστοιχίαι δὲν ἔχουν θέσιν. Ἀδιάφορον. Οἱ στρατευόμενοι θὰ ἀναρριχηθοῦν εἰς τὴν στέγην τῶν ὀχημάτων, θὰ κρεμασθοῦν ἀπὸ τὰς κιγκλίδας, θὰ πατήσουν εἰς μίαν ἄκραν βαθμίδος, ἀλλὰ θὰ φθάσουν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Ὀγδοήκοντα στρατεύσιμοι ἐταξίδευσαν ἐπάνω εἰς τὴν στέγην ἑνὸς ὀχήματος. Καὶ δεκάδες ἦλθαν κρεμασμένοι ὅπως-ὅπως, ἀπὸ ποῦ δέ; Ἀπὸ τὰς Καλάμας!

★

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πρώτων ἐπιδρομῶν ποὺ ἀνηγγέλθησαν, ἓν ἀεροπλάνον ἀντελήφθη μίαν στρατιωτικὴν ἁμαξοστοιχίαν μακρὰν ἀπὸ κάθε σημεῖον ὅπου νὰ ὑπῆρχεν ἀντιαεροπορικὸν πυροβό-

Ἔκκλησις

ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Βοηθήσατε τὴν Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου. Μὴ ξεχνᾶτε τὰ μαχόμενα παιδιά μας εἰς τὸ μέτωπον.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ